

Quatore. off.

Quatre. off.
Quatre. off.
Quatre. off.
Quatre. off.
Quatre. off.
Quatre. off.
Quatre. off.
Quatre. off.
Quatre. off.
Quatre. off.

Quatre. off. **Quatre. off.**

Quatre. off.
Quatre. off.
Quatre. off.
Quatre. off.
Quatre. off.
Quatre. off.
Quatre. off.
Quatre. off.
Quatre. off.
Quatre. off.

Quatre. off.

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page]

83L 12.20

X 2208912

ספר

אגרת הקדיש

ששלח הרב הגדול המקובל
הקדוש הגאון

רבנו משה בר נחמן זצ"ל

לאחד החברים בענין חבור האדם

א אשתו כדי לזכות לבנים

בעלי הוראה ראויים

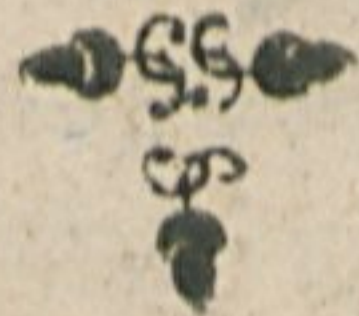
לקבל עול מלכות

שמים :

כדפסק בעיב בסיליאה הגדולה

עגת יחסועניי עמו לשק

במכות השק פרוביניא ינו ובכיתו

Mose Ben-Nahman

(1580)

שנת ה'רמ"ח

ל'אדר

ב'יום

ב'יום

ב'יום

ב'יום

ב'יום

ב'יום

ב'יום

ב'יום

ב'יום

אנרת הקדש

אנרת

ששלח הרב רבי משה בר נחמן זל לאחד החברים
 בענין חבור האדם אל אשתו יברכך וישמרך אחי
 בהיותך זריז ומהיה לחקור הדברים על הדרכים אשר
 מהם תדע ידיעת יראת שמים ותוכל ללכת בדרכי
 האורה אל מול פני המנורה כדי שתתנצל מדרך
 האפלה המכשלת את העורים אשר לא ראו פני
 המאורות המזהירות הנה בקשת ממני אחי להורות
 לך הדרך שבה יוכל האדם לעשות צרכיו והיו כלם
 לשם שמים בענין חבור האדם אל אשתו כדי לזכות
 לבנים בעלי הוראה ראויים לקבל את עול מלכות
 שמים ובראותי מחשבתך שהלכת על דרך האם אני
 אור לך שערי צדק בענין שתשיג הכונה בתורת השם
 תעלה הנאמנה וכדי שתשיג בקשתך מהם
 ואסדר לך דברים פרקים מסודרים
 ואקדים לך הקדמו' בזה
 הפרק:

א ב א ii פרק

אגרת הקדש

פרק ראשון דע אחי ישמר הי' כי בהיו' אומתנו אומת
ישראל מיוחדת לש' הנדילנו בתורתנו
הקדוש' מכל האומו' כאשר הו' נבדל מכל מה שזולתו
כאמרו עם זו יצרת לי תהלתו יספרו' אמר במקום
זה עם זו יצרת ונאמ' במקום אחר ה' אחד אחד בצור'
ונה שאנו אומר' אתה אחד ושםך אח' ומי כעמך ישראל
גוי אחד בארץ' ואמ' עם זו יצרת לי כלום לי הנדלתיו
להיות מיוחד לכבודו כאמרו ואבדיל אתכם מן העמים
להיות לי וכבר ידעת שהעבדים הנהנתם כפי מה שהם
ראוים בהנהגת לאדניהם והנה השם יתעלה שהוא
אדונינו ואנו עבדיו הוא קדוש שאין כמוהו וצוה אותנו
להיות קדושים כאשר הוא קדוש כמו שאמרו חכמינו
אל בפסוק והלכת בדרכיו אמרו מה הוא קדוש אף
אתה היה קדוש מה הוא חנון אף אתה היה חנון מה
הוא רחום אף אתה היה רחום' ואחר כך נמצאו
ישראל שכל הנהגותיהם מיוסדות על יחוד השם יתעלה
לפי שמתדמים אליו בכל מעשיהם והוא אמרו יתעלה
והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני הי' נמצא
שכל זמן שאנחנו עושים הטוב והישר שאנו מקדשים
שמו הנדול כאמרו ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטי'
צדיקים לפי שאנו מתדמים בה' לבוראנו ית' וית' וכל
זמן שלא נתנהג כשורה ונעשה מעשי' מקולקלים אנו
מתללים בהם שם שמים אחר שאין אנו מתדמים לו
והנה מעשינו מכווערים ועל זה אמרו במסכת יום' בזמן
שאדם קורא ושונה ומשאו ומתנו בשוק נאה עליו
הכתוב

אגרת הקדש

ג

הכתוב אומר ויאמר לו עבדי אתה ישראל אשר בך
אתפאר אבל בזמן שאדם קורא ושונה ומשאו ומתנו
אין נאה בשוק מה בני אדם אומרי עליו ראיתם פלוני
בן פלוני שלמד תורה כמה מקולקלין וכמה מכותרין
מעשיו עליו הכתוב אומר באמור להם עם הי' אלה
ומארצו יצאו ונסצא שם שמים מתחללי והטעם לכל
זה מה שאמרו חז"ל שמאחר שאנו מתדמי' לו במעשינו
הנה קדושת השם וחלולו תלוי במעשינו ואחר
שהודענוך זה דע שבהיות חומר האדם וטבעו סבת
היות טוב או רע מצד תכונת המזג כפי הטמ' שנתהוות
ממנה נמצא חבור האדם סבת קדושת הי' או חלולו
כפי הבנים שהוליד ועל זה צוה אותנו והזהירנו לקדש
עצמנו בשעת התשמיש כאשר באה הקבלה במסוק
והזרתם את בני ישראל מטומאתם מפני שזאת היא
הסבה להוליד צדיקים מקדשים שם שמים או רשעים
מתחללים שם שמים ואחר שהדבר כן תצטרך לדעת
מה שאמרו חכמונו זכרונם לברכה שצריך האדם

לקדש עצמו בשעת תשמיש ולמה היא

הקדושה הזאת כי היא נחלקת

לחמשה דרכים :

הדרך הראשון במהות חבור האדם'

הדרך השני בזמן החבור'

הדרך השלישי במזון הראוי לחבור'

הדרך הרביעי בכיוון החבור'

הדרך החמישי באיכות החבור'

א ג א iii א זמני

אגרת הקדש

והנני נכנס לבאר כל אחר מאו הדרכים כענין שיספיק
אל כונתך ואביא כל אחד מהם בפרק מיוחד :
הפרק השני בדרך הראשון במהות החבור :
החבור הוא קדוש ונקי כשהיה הדבר כפי מה שראוי
ובזמן הראוי ובדעת הראויה וכל אדם שיאמ
כי בחבור יש ננאי וכעור הלילה וחם שהחבור נקרא
ידיעה ולא לחנם נקרא ידיעה כאמרו וידע אלקנה את
חנה אשתו וזהו הסוד כי שפת הזרע כשתהיה נמשכת
בקדושה ובטהרה מושכת הדעת והבינה אשר במות
וידוע שאולי יהיה הדבר קדוש גדולה לא יהיו קורין
לחבור ידיעה שאין הדבר כאשר חשב הרב המורה
אל במורה הנבוכים בהיותו משבח לאסשו על מה
שאמר כי הוש המשוש הוא חרפה לנו חלילה אין
הדב' כמו שאמר היוני לפי שמה ביוני יש שמץ טעות
שאינו מורגש שאילו היה מאמין שהעולם מתודש
בדעה לא היה אומר זה היוני הבליעל , אבל כת בעלי
תורה מאמיני שהשם ית ברא הכל כפי שגור חכמתו
ולא ברא דבר שיהיה בו ננאי ולא כעור שאם נאמר
כי החבור דבר של ננאי הוא הנה כלי המשגל הם כלי
הגנות והרי השם יתעלה הוא שבראם כמו שנאמר
הוא עשך ויכוננך ואמרו חכמינו ז"ל במסכת חולין
מלמד שעשה הקבה כונניות באדם , ובמדרש קהלת
אמרו על פסוק ארץ אשר כבר עשוהו מלמד שהוא
ובית דינו נמנו על כל אבר ואבר שכל הוא והשיבו על
כנו , ואם כלי המשגל הם דבר ננאי היאך ברא השם
ית' דבר

אגרת הקדש

ד

ית' דבר שיש בו מוס או חסרון או גנות אם כן נמצא
שאין פעולותיו תמימות והרי אדון הנביאים מכריז
הצור תמים פעלו ואומר וירא אלקים את אשר עשה
והנה טוב מאד אבל הענין הוא כמו שהשם ית' הוא
טהור עינים מראות ברע אין לפניו ענין קלקול ולא
גנאי ולא כעור ולא ברא איש ואשה לבטלה וברא כל
האברים והכנים על מתכונתם ולא ברא דבר גנאי
והעדות הברורה אמרו במעשה בראשית ויהיו שניהם
ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו וכל זה קודם
שחטאו לפי שהיו עוסקים במושכלו וכל כונתם לשם
שמים ולא היו כלי המשגל בעיניהם אלא כעינים זידיים
וכשאר אברי הגוף אמנם כשנטו אחרי התאוות
הגופניות ולא נתכוונו לשם שמים אמר עליהם כי
ערומים ונאור זה כי כאשר הידים בעת שכותבות
כפר תורה הן גכבודת ומשובחות ונשגבות ואם
עושות נבלות מהנבליות הם מגונות ומכוערות כך
היו כלי המשגל לאדם ולאשתו קודם שחטאו: וכמו
שיש בכל אבר ואבר מהאברים מהלל ושבח בעשותו
הטוב וגנאי וכעור בעשותו הרע כך אירע לאדם ולחיה
בכלי המשגל אם כן בדרך זה נמצא שהשם יתברך
תמים פעלו וכל דרכיו משפט וטהרה ונקיות ונמצא
שכל הכעור הוא מצד פעולות האדם ועל זה אמר
שלמה ע"ה לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלקים
את האדם ושר כלום אין בכל אברי הגוף מצד הבריאה
דבר גנאי ולא קלקול כי הכל בחכמה עליונה דבר
א ד A iiii טוב

אגרת הקדש

שוב ומתוקן אבל האדם בהיותו חוטא מביא הכעור
בדברים שלא היה בס כעור מתהלה והבן זה מאד
והנה סוד ידיעת מה שאנו אומרים לך הוא שבהיות
האדם כלול בסוד החכמה התבונה והדעת כי האדם
הוא החכמה והאשה סוד התבונה והחכור הטהור
הוא סוד הדעת והו סוד אישזאש בסוד דרכי הקבלה
הפנימית ואם כן הנה החבור הוא ענין עלוי גדול
כשיהיה כפי הראוי והסוד הגדול הזה סוד גרו בכרובי
שהיו משוערים זה בזה בדמיון זכר ונקבה ואילו היה
הדבר ננאי לא היה מצוה רבנו של עולם לעשות ככה
ולשום אותם במקו' היותר קדוש וטהור שבכל הישוב
אלא שהוא על סוד עמוק מאד ושמור הסוד הזה ואל
תגלהו לשום אדם אלא אם כן הוא הנון וראוי לו כי
מכאן תראה סוד עשוי לחבור הראוי בענין שלמה
שכתוב במער איש ולויות איש המעורה בלויות שלו
ועל זה אמר דוד המלך עליו השלום חרפה שבריה
לבי ואנושה כשהרגישו עמונים ואמרו ראו אלוהיהם
של אלו כמה הם חרפו ונדפו בענין הכרובים ואם
תבין הכרובים והקול נשמע מביניהם תדע מה שאמרו
חז"ל בשעה שאדם מתחבר עם אשתו בקדושה שכינה
שרויה ביניהם והסוד איש ואשה נתחטמו שכינה
מסתלקת מביניהם ונשארו אש' והבן זה כי גליתי
לך כל הסוד ואל זה נתכוננו באמרם שלשה שותפים
הם באדם איש ואשה ועליהם הקדוש ברוך הוא ואם
בגמרא קדוש' בזמן שאדם מכבד לאביו ואמו הקדוש

אגרת הקדש

ח

ברוך הוא אומ' מעלה אני עליהם כאילו דרתי ביניהם
וכבדוני' ואם היה הדבר גנאי היאך היו כוללים את
השם ית' בדבר שהוא גנאי והנה השם ית' אמ' לאברהם
בענין מולדת יצחק וברכתי אותה וגם נתתי ממנה לך
בן' ובענין רבקה אומר ויעתר יצחק לה' לנכת
אשתו' ובענין רחל אמר ויפתח את רחמה' ובענין
חנה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה ה' ואמר
בכלל לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר
ימך אמלא' ואמרו רבותינו ז"ל במסכת חגיגה שלש
מפתחו' ביד הקדוש ב"ה מפתח של חיה שנאמר ויפת'
את רחמה וכו' ואילו היה בדבר גנאי מדה לו להקבה
לעשותה על ידי עצמו ולא על ידי שליח' וכבר אמר'
בענין ויש אליה אל הדרך בקש יהודה לעבור רמו
הקדוש ברוך הוא למלאך הממוג' על התאוה להודיע
שכונת השם ית' וחפצו היה בחבור זה' ולפיכך נולדו
שניהם תאומים שניהם צדיקי' שניהם טהורים ודוגמת
שמש וירח פרץ וזרח' והבן כי בצורת סדר עולם
נבראו בכללם ובפרטם ובענין רות נאמר ויתן ה' לה
הריון ותלד בן' ואילו היה בדבר גנאי הרי כבר נאמר
והבט אל עמל לא אוכל וכתוב טהור עינים מראות
ברע ואם כן נמצאו דברי היוני הנלים בטלים מצד
אחד והוא כשיהיה החבור לשם שמים אין טהור
ונקי מעלדה ממנו' ועל זה נאמר בחבור הצדיק
בטרם אצרך בבטן ידעתין הנה ייחס הצדיק אל חבור'
יתברך כלו הוא מציר ספת הזרע הנמשכת מן הצדיק
א ה א v א ואמר

אנרת הקדש

זאמר בטרם אצרך בבטן / אבל ברשע הפריץ שאותה
הטפה כלה טמאה אין לשם יתברך חלק בה ואמר
עליה זורו רשעים מרחם והבן זה שהם זרים ונכרים
זאינם מחלק השם יתברך : והנה כל הדברים שאמרנו
הם סוד מערכת סדר עולם ובנינו ודוגמת זכרי ונקבות
בסוד משפיע ומקבל השפע / והנה חבור האדם אל
אשתו כראוי בדמיון שמים וארץ ואמר כה אמר ה'
צבאו נוטה שמים ויוסד ארץ ויוצר רוח האדם בקרבנו
ואומר ואנודתו על ארץ יסדה הוא והם אנודה אחת
לבריאת אדם זה והוא סוד נעש' אדם בצלמנו כדמותנו
כלומר גם אני שותף בבריאת האדם והשותפות
הזו האב והאם משכן כל כדר הנוף והשם יתברך
זורק בונשמה כאמרו ויפח באפיו נשמת רוח חיים
ואמר וישוב העפר אל הארץ כשהיה והרוח תשוב אל
האלקים אשר נתנה / ואתם בעלי עינים ראו אם יש
גנות בדבר שהשם יתברך שותף בו / אם כן נמצא
חבור האדם לאשתו כשהוא כראוי שהוא סוד בנין
העולם וישותו ובו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא
במעשה בראשית והנה סוד זה שאמרנו בזמן שהאדם
מתחבר ל'אשתו בקדושה ובטהרה שכינה ביניהם
בסוד איש ואשה וזה הוא פטר כל רחם / ומה שאמרו
נתחממו שכינה מסתלקת מביניהם בסוד' אש והוא
סוד זורו רשעי' מרחם והבן זה מאד / ואחר שעוררנוך
על סוד מהות הדרך האחד מן החבור אודיעך הדרך
השני והוא הפך הראשון כי בזמן שאין מתכוין האדם
לשם

אנרת הקדש

לשם שמים אותו הזרע הנמשך היא טפה סרוחה
 אין לשם יתברך חלק בה ונקרא משחית דרכו על
 הארץ והנה כולה לבהלה ונוטע אשרה ומפטם עגל
 לאילים בהיותו מזריע זרע מקולקל וטפה שלא
 נזרקה בה נשמה רק סלון ממאיר והוא שאין לשם
 חלק בו ועליו נאמר וזרו רשעים מרחם כאשר אמרנו
 והנה צוה השם יתברך בתור' ואמר על כל זה והייתם
 קדושים כי קדוש אני ועוד אבאר זה בפרקי הנאים:
הפרק השלישי בדרך השני בזמן החבור' השם
יתברך אמר בתורה שארה כסותה
 ועונתה לא יזרע העונה האמורה בתורה נתפרשה
 בשם ממני שהעונות משתנות כפי כל בני אדם
 ועכשו נניח לדבר בעונות שאר בני אדם ונדבר
 בעונת תלמידי חכמים שהיא מערב שבת לערב
 שבת ידוע כי זרע האדם הוא ת"י הנוף ומאור זהורו
 שהוא הדם הנבחר והנקי אשר בנוף שאילו לא היה
 כן לא היתה צורת האדם בו והנה הזרע הוא מחלק
 הנוף ויש בו חלק מכל אבר ואבר שידוע הוא כי לא
 יולד עין מאוזן ולא אוזן מעין אבל כל אבר נמשך
 משבע אחר כמוהו שלא יולד מזרע החטים פולים
 ולא עדשים ולא מזרע אדם חמור או שהאו שור'
 אם כן כל אבר ואבר וכל צורה וצורה יש לו טבע
 מיוחד וכח ידוע שממנו הוא נולד דאין לחוש לסומא
 שיוליד פקח כי כח האבר מצוי באבר הכלול בנוף'
 ואם כן שחזרע הוא חלק מכל אבר ואבר מאברי
 האדם

אנרת הקדש

האדם אין אדם ראוי להיות מצוי אצל אשתו תמיד
כתרנוול כי או יהיה כחו תש ונלא ומאור עיניו מתמעט
וכל חלקי אבריו הולכים ודלים אבל בהיות החבור
בעונה הידועה שהוא מלילי שבת ללילי שבת שהוא
סוד חזרת נלגל פנים ואחור בשבע ימי השבוע או יוכל
להשפיע כחו בזולתו והוא לא יחסר דבר שיהיה
נחלש ממנו חולש נראית לפי שכבר קבל כח שיוכל
להשפיע ממנו ולפיכך אמר הכתוב אשר פריו יתן
בעתו והיינו מלילי שבת ללילי שבת וסמך ליה ועלה
לא יכול כלומר לא הביא לו חולשה על זה וסמך
ליה וכל אשר יעשה יצליח כלומר או החבור לשם
שמים ויבא לידי הצלחה וטעם היות מלילי שבת
ללילי שבת לפי שהשבת יסוד עולם והוא חכמת
עולם הנפשורה מטעם שבת להי' והכונה בעונת
תלמיד חכם בליל שבת להיות כונתם לנפש השכלית
דהיינו צורה ראויה לעבודת השם יתעלה בעלה נשמה
שכלית עליונה שהורדה כאמרו וביום השביעי שבת
וינפש הנה היתה הכונה לזה בעונת תלמידי חכמים
זהבן זה מאד שלא שמו עונתם בעונות ימים הנופניים
דהיינו ששת ימי המעשה כי אם ביום שכלו שבת והוא
עולם הנפשות והבן ויטב לך ואחר אשר עוררנוך
על זה נתזרר למה שהיתה כונתנו לבארו ונאמר זמן
החבור נתלק לשלשה חלקים החלק האחר זמן
העונה בימים החלק השני זמן העונה מצד המון
החלק השלישי זמן העונה מצד השעות אמנם החלק
הראשון

הוא

אגרת הקדש

ז

הראשון כבר הוא מבואר בפרק זה והחלק השני
שהוא העונה מצד המזון מה שתצטרך לדעת שהמזון
שהאדם נוון בו צריך הוא להיזר עובר שלשת מיני
מטחן ומדרגה הרביעית הוא נהפך לזרע או לדם לבן
מפרנס את הגוף ואם ישמש אדם מטחו סמוך
לאכילה הנה באותו הזמן טבע הגוף רותח והדם עכור
ומעורב ואינו זך וצלול והנה אותה הטפה הנמשכת
מסנה עכורה ומלוכלכת סרוחה ומטונפת אינה
צלולה ולא נקייה ולא טהורה ולא זכה ואס כן נמצא
הולד הנוצר מאותה טפה מיוסד מיסוד עכור ומטונף
ועליו נאמר הרה עמל וילד שקר ועל זה נאמר זורו
רשעים מרחם מפני שטבע מזג הטפה מחייב להיות
הנוצר מכנה משוקץ ומטונף לכן צריך אדם לכוון
שעת החבור שיהיה בשעת שנפשו מיושבת עליו
וישקטו טבעי הגוף מרתיחת המזון שאכל ונודקק
הדם וירדו השמרים למקומם הטבעי ויסודות גוף
האדם יהיו מסודרים על סדר נכון שזה הוא סמוך
לחצי הלילה האחרון ועל זה אמרו חכמינו זכרונם
לברכה במסכת ברכות תניא רבי בנימן אומר על שני
דברים הייתי מצטער כל ימי על-מטתי שתהא נתזנדה
בין צפון לדרום דאמר רבי יצחק כל הנותן כטתו בין
צפון לדרום הויין ליה בנים זכרים שנאמר וצפון
תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרם לעולליהם
רב נחמן בר יצחק אמא אף אשתו אינה מפלת נפלים
בתוב הכא תמלא בטנם ישבעו רייה

אגרת הקדש

דמלאו ימיה ללדת וצדיק אני לעוררך על הנדה זר
ידוע הוא שאין פתי ולא סכל בעולם שיחשוב שמפני
נתינת המטה בין צפון לדרום יזכה להיות לובנים
זכרים ולא תהא אשתו מפלת נפלין וכל שכן שאמרת
זאת ההנדה עמודי עולם אנשים חכמים ונבונים
וידועים באלו הדברים והם אמת לא שדברו הדברים
האלה ברמזים כמנהגם הטוב בכל מקום והנני מבאר
לך הענין ידוע הוא כי הקור החזק הוא לפאת צפון
והחום הנדול לפאת דרום וחכמי האמת יודעים
שהקורבד אל הקצוות אינו מן הטוב והישר אבל
מדותיו הטובות והישרות הם מן הבינוניות והנכחות
ועל זה אמר שלמה המלך עליו השלום אל תהי צדיק
הרבה ולפי שצפון ודרום הם שני הקצוות לחום
ולקור והם כשתי התכליות הסתירו רבותינו זכרם
לברכה ורמזום בהם ואמר שהמשמש מטתו בהיות
מזג נופו בינוני ממוצע בין החום והקור או יוכלו טבעיו
לנוח ולא יזריע מהם בטנוף אבל יוכל לבעול במתון
ואז האשה מקדמת להזריע תחלה ונמצא זרע האשה
בדמיון החומר וכשיבא אחר כך זרע האיש נמצא
בדמיון המצייר שמצייר צורה בהמר והוא סוד אשה
כי תזריע ולדה זכר וזה הוא שאמרו חכמינו זכרונם
לברכה בשכר שמהין עצמן הצדיקים על בטן האשה
הויין להם בנים זכרים וזה נמצא באמרו הנה נתלת
ה' בנים שכר פרי הבטן אם כן בהיותך מבין זה
תכין סוד איות מטתו נתונה בין צפון לדרום ונמצא
זה בשעת

זה בשעת חצי הלילה שכבר שקט הנוף מרתיחה
 המזון והוא זך ונקי ומה שאמרו חכמינו זכרונם
 לברכה בין צפון לדרום רצו לומר בין החום והקור
 ידוע הוא שכל מי שנולד מטפה קרה יהיה לעולם
 פתו וסכל וכמו משולח ומי שנולד מטפה חמה יהיה
 בעל חימה וכעסן ונקל אבל הנולד מטפה ממוצעת
 בין חום וקור יהיה לעולם אדם חכם מיושב בדעתו
 יקר רוח איש תבונה ויהיה במדותיו ובדעותיו מעורב
 עם הבריות ועל זה נאמר ונתת לאמתך זרע אנשים
 ומה שדרשו רבותינו זכרונם לברכה במסכת ברכות
 לא אונם ולא חיוה ולא חכם ולא טפש לא ארוך ולא
 קצר כל אלו המדות אינן שוות באדם בהיותו מזוג בין
 חום וקור ומה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה אין
 אשתו מפלת נפלים יש בדבר עקר גמור והנני פותח
 לך שער אורה כבר ידעת מה שאמרו חז"ל במסכת
 יומא בענין הוה עובדא באשה שהריחה ביום הכפורי
 ולחשו לה ולא לחש דע שזה נוטה לפאת דרום קרו
 עליה זורו רשעים מרחם וידוע כי סבת המפלת
 נפלים היא בהתעורר הרחם לאחת מן הקצוות אם
 לערבות אם לתאווה מפלת אם לחום אם לקור כי
 בהיות הרחם ממוצע לעולם לא תפיל כאשר בהיות
 הפלס בענין מעוקל יטו המאזנים לאחד מן הצדדים
 אם כן נמצא זו דלחישו לה ולא לחישא שנוטת
 מהקצה האמצעי והוא קרוב להיות נפל אם לא יאכלוה
 מפני שהריחה מדבר אסור ואם תאמר הנה גם את

אגרת הקדש

הצדיק דע אילו הוא צדיק אף על פי שהריתה תורה
לפלא האמצעי אבל אם הוא רשע שהריתה לא
תורה לפלא האמצעי אמנם נטתה לקצה הבהמית
שבה ולא יכלה להתאפק בקצה האמצעי ואם כן הכן
והתבונן בזמן שראוי לו לאדם לשמש מטתו ויהיה
זוכה לבגים ראויים להוראה והנה כללנו בפרק זה
כמה דברים והם סימנים לעונת מצד הימים ומצד
המזון ומצד השעות :

הפרק הרביעי הדרך השלישי במזון הראוי ידוע
הוא כפי מזון המזון על כל דבר כן
יהיה הגוף הנוון ובדרך המחקר נודע שהחיה שהמור
נמשך ממנה מאכלה חרדל והנה השם יתברך כל
דרכיו משפט צוה לשחוט בהמות למאכל בני אדם
ומה לנו לזה הלא טוב לנו להיותנו נוונים במיני פירי
ומגדים ומה לו להפקיר בהמות וחיות ולצערן צער
גדול דע כי אלה הם מוסדות עולם שהשם יתברך
פטיב לכל בריה והוא מרחם על כל בריותיו ועל זה
אמר טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו הודיע
בפסוק זה כי שחיטת בעלי חיים ואכילתם על ידי בני
אדם לטובת בעלי חיים עצמם ולחמלה עליהם
ולרחמים והנה זה ענין ידוע הוא שכל מזון בא
באצטומכא ומן האצטומכא יורד אל הפעים העליונים
למטה מן האצטומכא ומאותם הפעים הכבד מוצץ
הטוב והנבחר ממנו והשמן והדק והנקי שבאותו מזון
והשאר ייחק אותו למעים התחתונים ויוצא דרך
הרעי

אגרת הקדש

ט

הרעי ואותו הדבר שכבר מצץ הכבוד חוזר ומבשלו
ומחזירו דם והלב משלחו לכל האברי וכשמגיע הדם
לכל האברי חוזר בכל אבר ממין האבר בבשול שלישי
וחוזר בבשר בשר ובשומן שומן ובעצמות עצמות
ובעורקים עורקים ובנידים ניידים ואם כן נמצאת בהמה
שנשחטה למאכל האדם כי לטובה היה שעלתה
ממדרגת גוף הבהמה למדרגת גוף האדם וזהו דרך
כל מורכב מארבע יסודות מהעולם התחתון שהם
מקורות וצמחי והבעלי חיים שאינם מדברי והמדברי
המקורות והצמחים נוונים מן היסודות והבעלי חיים
נוונים מן ה ס דות ומן הצמחים והחי המדבר משתמש
בחיים שאינם מדברים וצמחי והמקורות והיסודות וכן
הדבר הולך מעלה מעלה עד שהגלגל חוזר פניו ואחור
זעל זה אמר טוב הי לכל ורחמיו על כל מעשיו לרמוז
כי היסודות עולים למעלה גדולה מהם והם המקורות
והמקורות עולים למעלה גדולה מהם והם הצמחים
והצמחים עולים למעלה גדולה מהם והם בעלי חיים
שאינם מדברים ומתנוועעים וצומחים והם מורכבים
מארבע יסודות והבעלי חיים שאינם מדברים עולים
למעלה גדולה מהם והם החיים המדברים שיש בהם
דבור וכח תנועה וכח צמיחה והרכבה מארבע יסודות
ואם כן נמצאו הדברים כלם נעשו למזון לזולתם
לעלות למעלה גדולה על מדרגתם ואחר ההקדמה
הזאת דע שבהיות הדם מזון לגוף ונהפך לגוף והדם
חזא כפי טבע המזון שנעשה ממנו ואם המזון הוא עב
ב א i B וכעור

אגרת הקדש

ועכור יהיה הדם עב ועכור ואם המזון זך ונקי וטהור
יהיה הדם זך ונקי וטהור כמוהו ולפיכך הבדילנו הי'ת'
בתורתו הקדושה מכמה מאכלות אסורות שאסרם
עלינו קצת שמטמטמים את לב האדם בתלב ודם
וקצת שמעייזין הפנים כחיות וכעופו וכבהמו' הדורסו'
וקצתם ששוברים החכמה והתבונה כארנבת והשפן
והחזיר ורמשים וקצתם שמולידים כמה מיני חלאים
דעים וקשים כשרץ הארץ והמים בכלל סוף דבר על
כלן אמר הכתוב אל תשקצו את נפשותיכם אם כן
הרי הודיע שכל אלו הדברים נתעבין ונמאסין מולידים
דם עב מוכן למיני פורעניות' אם כן כשאמרו צריך
אדם לקדש עצמו בשעת התשמיש הנח שגם המזון
תלוי בקדושה זו כי ראוי לאדם לאכול מאכלי' ומזונות
הגונים והממוצעים בין החום והקור והם הדברים
המולידים דם נקי וזך וטהור ואחר שאותו הדם עתיד
להיות נהפך לטפת הזרע והוא עתיד להיות יסוד ובנין
להולד הנולד מאותו חבור שאם יהיה המזון רע ועב
ועכור תהיה הטפה גם כן עבה ומטונפת ועכורה ואם
כן נמצא שהמזון הנלקח טרם החבור הוא סבה להיות
הולד חכם או פתי או צדיק או רשע' והנני מיסד לך
מפתח גדול דע כי בהיות הדבר כמו שאנו אומרי' סמך
הקדוש ברוך הוא בתורה פרשת אשה כי תוריע אל
המאכלות האסורות ואמר להבדיל בין הטמא ובין
הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל
וסמך לה אשה כי תוריע וילדה זכר וסמך לו מצד
אחר

אגרת הקדש

אחר פרשת ננעים ואלו השלש פרשיות לסודור
נפלאים ונתן פרשת אשה כי תזריע באמצע להודיע
שאם יבדיל אדם עצמו מהמאכלים הרעים הויין לו
זכרים הגונים קדושים וטהורים ואם לאו הרי ננעים
גדולים וקשים מתחדשים עליהם מצד טפת הזרע
שהיתה מאותן המאכלות האסורות ולכך נסמכו
לפרשת אשה כי תזריע להודיע שצריך אדם לקדש
עצמו גם במאכלים הגונים סמוך לתשמיש כדי שיהיה
הזרע נקי וטהור ויכוין בין צפון לדרום כמו שבארתי
והנה כבר הודעתך כפי המזון יהיה הדם הנולד מסו
וכפי הדם יהיה הזרע וכפי הזרע יהיה הולד ועוד אומ
לך שאף על פי כן מהמזון הטוב אין צריך לקחת כמנו
כדי מלוי הנוף אלא דבר בינוני שיוכל הטבע לטחן
אותו וימהר להתהפך דם נקי כי בהיותו רב הכמות
אינו נטחן באצטומכא יפה ויהיה חוזר רע מטונף יותר
מן המעט אם יהיה מהדברים העכורים הרעים ולפיכך
ראוי להשמר בשעור המזון כמו שיזהר הנוף בא כית
המזון ושמור עקר זה שהוא מדברי המזון :

הפרק החמישי בדרך הרביעי בכונת החבור צריך
אתה לדעת סוד גדול שאכרת

חכמינו זכרונם לברכה הרהורי עברה קשים מעברת
והנני מאיר עיניך בדברים שהם כבשוננו של עולם זהם
נסתרים בכמה ענינים פנימיים דע שהשם יתברך הוא
אל דעות והתקין פעולותיו בחכמה תמימה ונתן לכל
טבע וטבע מטבע העולם כח מיוחד פועל הדבר הנני

ב ב B ii לו

אגרת הקדש

לו למשמרת בלי ספק ולא נודע זה רק בדרך נסיון
והנה נתן כח בדמיון האדם להוליד כיוצא בו בדבר
שהוא מדמה. ודבר זה נדעהו גם מצד השכל והנה
כשהאדם מתחבר לאשתו אם דמיונו ומחשבותיו
עסוקים בדבר חכמה ובינה ומדות טובות והגונות יהיה
לו בדמיונו כח לצייר הצורה בטפת הזרע כפי שיהיה
מדמה בשעת החבור בלי ספק וזהו סוד ויקח לו יעקב
מקל לבנה לח ולוז וערמון ואומר ויחמו הצאן אל
המקלות ורבותינו זכרונם לברכה עוררו על זה במסכת
ברכות רבי יוחנן הוה קאי ואזיל ויתיב אשערי טבילה
אמר אי סלקן ואתיין בנות ישראל מינה ליסתכלן בי
כי הכי דלהו להו בנן דשפירן כוותי. התבונן על
המראה הגדולה הזאת שהחסיד הזה הודיע כי בהיות
האשה מחשבת ביופיו בעלותה מן הטבילה ואחר כך
מתחברת עם בעלה זאת המחשבה אשר בדמיון תצייר
צורת הולד ומדותיו כאשר ביארנו ואחר שהדבר כן
הנה ההרהור גורם לולד להיות צדיק או רשע כאשר
יהיה הדמיון טרם כל זה. אם כן צריך כל אדם לנקות
מחשבתו והרהוריו ולזכותם בשעת התשמיש ולא
יהיה חושב בדבר עבירה כי אם בדברי קדושי ויחשוב
בצדיקים קדושים אנשי מדע וחכמה וכן יש לו לישב
דעת האשה ולשמחה בדברים המשמחים כדי שתהיה
גם היא מסכמת עמו לצייר ציורים יפים ומחשבות
טהורות ויהיו שניהם אחדים במצוה הזאת. ולא תתמה
על זה כי אפילו חכמי המתקרי יודו בזה כי הוא אמת
וכבר

זכר הביאו מעשה ממטרונית שילדה בן שחור והיתה
 היא והמלך לבנים ויפים וחשב המלך להרנה עד שבא
 חכם אחד ואמר שמא הרהרה בשעת תשמיש באדם
 שחור ובדקו הדבר ומצאו שהיו צורות שחורות
 בכותל במשכיות אותו החדר ששמשה בו וגם היא
 אמרה שהיתה מסתכלת באותן הצורן בשעת תשמיש
 ומהרהרת בהן וזה כענין המקלות ממש ואל תתמה
 שדבר גדול מזה נודע מצד הטבע שאדם שנשכו כלב
 שוטה והחלה חולי ידוע לאותה הנשיכה הנה מתוך
 אותו הדמיון שהוא מדמה ברעיוניו לא יוכלו להקריב
 לפניו מים שמיד נדמה לו שיראה בהם כלבים קטנים
 רעים שוטים וגם בשתן שלו יראו כלבים קטנים עד
 מאד ואם יסננו אותו השתן במסננת לא ימצאו בו
 שום דבר אבל אם יתנו המים בכלי זכוכית ושהה שם
 שעה אחת יראו שם גורי הכלבים מפני רוב ההרהורין
 והתמהון אשר בלבו מצויירים והבן זה מאד וראה עד
 היכן הגיע כח ההרהור בשעת התשמיש סוף דבר
 מחשבה טובה בשעת התשמיש או בהפך ההרהור
 באותה שעה תבא לפועל כמאמרם זכרונם לברכה
 מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה
 וצריך אני לעוררך על יסוד גדול בא בתורה ובדברי
 חכמינו זכרונם לברכה על פסוק מושיב יחידים ביתה
 אמ' כל הנושא אשה לשם יופי חדש נכנס וחדש יוצא
 וחרב אוכלתו שנאמר ביהוה בנודו כי בנים זרים ילדו
 עתה יאכלם חדש את חלקיהם והטעם כי החכור אינו
 ב ב iii B לשם

אנרת הקדש

לשם שמים וגם כן ההרהור אינו זך וטהור אבל הוא
מהרהר בתאוורת הגוף ואין לשם יתברך חלק בו
נתחממו שכינה מסתלקת מביניהם נמצאו אש אש
ואין יה שרוי ביניהם לכך נסמכה פרשת סורר ומורה
ופרשת תלוי לפרשת יפת תאר להודיע שלא יצא
ממנה בן צדיק ודע כי לא לחנם אירע לדוד המלך
עליו השלום ענין אמנון ואבשלום כי שניהם היו בני
יפת תאר והיוצ מאותו השורש הולידו כיוצא באותם
ענפים ועתה אמסור לך עיקר גדול וסוד חשוב בענין
היאך המחשבה פועלת הצורה בענין שהיא נתקלקלה
הנה חכמינו זכרונם לברכה אמרו הרהורי עברה קשין
מעברה ואמרו מחשבה רעה הקדוש ברוך הוא אינה
מצרפ' למעש' חוץ כע"א שנ' למען תפוש ישראל בלבם'
והנני מאיר עיניך דברים סתומים באובש"ס אמרם
חכמינו זכרונם לברכה היה בן עזאי יושב ושונה והאש
היתה מלהטת סביביו ורבאיעו' יושב ודורש וקרנותיו
יוצאות כקרנותיו של משה עליו השלום ותרצטרך
לרעת שכל אלו הדברים כונה אחת להם והנני מבאר
לך ענין זה דע כי מעין המים בהיותו נמשך ממקום
גבוה למקום נמוך יש כח להעלות אותם המים למקו'
גבוה אחר כנגד גובה שיצא ממנו וכן ידוע לבעלי קבלה
שמחשבת האדם היתה ממקום הנפש השכלית
הנמשכת מהעליונים ויש כח במחשבה להתפשט
ולהעלות ולהגיע אל המקור ואז תהיה נדבקת בסוד
העליון שנמשכת משם ובענין שהיא והוא דבר אחד
וכשהמחשבה

אנרת הקדש

יב

וכשחמחשבה חוזרת מלמעלה למטה יעשה הכל
בדמיון קו אחד ואותו האור העליון נמשך למטה וכת
המחשבה שמושכה אותו למטה מושכת שכינה ואז
האור הבהיר נמשך ומתפשט באותו המקום שבעל
המחשבה יושב שם וכך היו חסידים הראשונים מדבקי
הדברים ומתוספים ומתברכים כפי כח המחשבה וזהו
סוד כד הקמח וצפחת המים של אליהו ואסוך שמן
של אישע ואחר שהדברים כך הוצרכו חכמינו זכרונם
לברכה לומר כי בהתחבר האדם עם אשתו ומחשבתו
נדבקת בעליונים הרי אותה המחשבה מושכת האור
העליון למטה והוא שורה על אותה הטפה שהוא
מתכוין עליה ומהרהר בה כענין אסוך השמן ונמצא
אותה הטפה נקשרת לעולם באור הבהיר וזהו סוד
בטרם אצרך בבטן ידעתך מפני שכבר נקשר באור
הבהיר בטפת אותו צדיק בעת החבור לפי שהמחשב
בה נקשרת בעליוני והיא מושכת האור הבהיר למטה
והבן זה עד מאד ותבין ממנו סוד גדול בענין אלוקי
אברהם אלוקי יצחק ואלוקי יעקב וכי בשעה שהיו
עוסקים במאכל ומשתה ומשגל ובשאר עסקי הגוף
והקשו חכמינו זכרונם לברכה ואמרו אם כן תורה מה
תהא עליה והיתה התשובה כי גם בכל עסקי הגוף כל
כונתם היתה לשם שמים ולא היתה מחשבתם נפרדת
מן האור העליון אפילו רנע אחד ומתוך כך זכה יעקב
אבינו עליו השלום להוליד שנים עשר שבטים כי כלם
היו צדיקים תמימים אין בהם נפתל ועקש וכלם היו
ב ד B iiij ראויים

אנרת הקדש

ראויים להיות בדמיון סדר עולם נושאי כלי הי לפי
שלא היתה מהשבתו נפרדת מן הדבוק העליון אפילו
בשעת החבור והתשמיש והבן זה מאד ולכן אמ' שלמה
עליו השלום במשליו הנמרצים בכל דרכי דעהו והוא
ישר ארחותיך ואמרו חכמינו זכרונם לברכה בכל
דרכי דעהו אפילו לכל צרכי הנוף קטן וגדול ומה
שאמר דעהו כבר ידעת לשון ידיעה מה הוא שהוא
חבור הנפש השכלית ודבוקה באור העליון כן הוא
חבור האדם באשה כמו דבוק הנפש בעולם השפל
והשכל שנקרא ידיעה וכבר ידעת שלא נקרא האדם
ידע דבר פלוני עד שנדבק המשכיל במושכל ו הבן
זה מאד אם כן התבונן סוד אמרו בכל דרכי דעהו
וסמך ליה והוא ישר ארחותיך כי האור העליון יהיה
נדבק במעשיו ויהיו כלם בסדר אחד נכון וקים וזהו
מאמר חכמינו זכרונם לברכה וכל מעשיך יהיו לשם
שמי' ואחר שהודענוך זה התבונן ורא' בהיות הרהורי
עברה קשין מעברה כי בהיות האדם חושב בדרכי רשע
זטנפה ונפשו מתשבתו בטנופה בעליונים והרי נפשו
מחויבת לשמים שהרי הוא טמא אותה אבל אם עשה
עברה למטה לא ננע אל השמים משפטה ואז יקל
מעלה וענשה יותר מן הרהור הרע שהוא נדבק
בעליונים והוא קרוב לקצץ בנטיעות ומכאן תבין סוד
המהרהר בעברה בעת התשמיש שאותה המחשבה
המטונפת חלה על הטפה ומיסדת ממנה יסוד רשע
ועול וטנוף ונקראים זרים ועל זה נאמר וורו רשעים
מרחם

אנרת הקרש

יג

מרחם והבן אם בעל בעל נפש אתה' והנה מן המפתח
הזה שמסרנו בידך תוכל להבין מעשה אותו חסיד
שהיה יושב בשערי טבילה ואחר שאנו מתעסקים
בענין המחשבה נודיע לך ענין אחד אף על פי שאינו
מכונת הספר הזה עם כל זה הוא מועיל לזה הענין' דע
כי בהיות החסידים מדבקים מחשבתם בעליונים כל
דבר שהיו מחשבים בו ומתכוונים עליו באותה שעה
היה מתקיי' אם טוב ואם רע וזהו שאמרו זכרונם לברכ'
נתן עיניו בו ונעשה נל של עצמות' ואמרו במסכת
תענית ההוא דאמר ליה תוב לעפריך' וכן כה שאמרו
חכמינו זכרונם לברכ' כל מקו' שנתנו חכמי' עיניהם או
מיתה או עוני ומן הענין ההוא סוד התפלה והקרבנות
זהו סוד הדבוק בעליונים' ומן הענין הזה היה בלעם
הרשע שהיה אומר עליו את אשר תברך מבורך ואשר
תאור יואר ולפיכך היה רוצה לעיין את ישראל עיון
שלם כדי שיוכל לדבק מחשבתו בעליונים וימשוך
עליהם מחשבה רעה ולפיכך אמר וישא בלעם ארצ
עיניו וירא את ישראל שוכן לשבטיו לפיכך הוצרך
לדקדק לכה נא אקחך אל מקום אחר שהרשע היה
צרי' לעיין במי שכונתו עליו לטוב או לרע והיה מדביק
מחשבתו למעלה והנה רצה למשוך כח עליון אל מי
שהוא מתכוין ומעיין בו וזהו ענין אשר מחזה שדי יחזה
כי גלוי מעשים היה צריך ולפיכך נתכוון הרשע לענין
מזבחות שבעה ופר ואיל בכל מזבח כדי להכניס אליו
כל האחות ולהתקרבם אל מחשבתו

אגרת הקדש

הפצו הרע בכל אשר יאווה ולזה אמר ויקחהו שדה
צופים ושהיה הרשע צופה בהם כדי להמשיך עליהם
מחשבתו הרעה אבל השם יתברך שהוא יודע ומבין
כל המחשבות ראה שעור מחשבתו הרעה וקלקולה
לא הניח הדבר לרצונו של בלעם הרשע אלא לרצונו
של השם יתברך והבן זה בטוב ותראה עד היכן יגיע
כח ההרהור והמחשבה אם לטוב ואם לרע ואף על פי
שאין זה מכונת הספר תועיל לך בו תועלת שלמה
בהיותך יודע שעור ההרהור עד היכן נוגע ותדע סוד
המחשב'מה היא פועלת בשעת החבו'ואח' שעור רנוך
על סודות או הסתומים והנעלמים די לנו בזה ונתחיל
להעריך סוד הפרק הסמוך לו כפי הראוי לו בעזרת
הבורא:

הפרק הששי בדרך החמישי באיכות החבור' כבר
הודענוך בפרקים או הדברים שאתה
צריך לידע בענין החבור וגם יש לנו לכלול אותם עם
מה שאנו אומרים בפרק זה ואתה שימם כחותם על
לבך והנני מתחיל ואומר ידוע הוא כי כל איש חסיד
וצנוע כשהוא מדבר אינו מדבר אלא בלשון רכה
ושפה רפה ונחת רוח ואינו מדבר גדולות וכן כשהוא
מהלך בקומה כפופה וראשו נמוך ועיניו למטה וכן
בשאר מנהגיו והרשע כל דרכיו בהפך ואתה יש לך
לעיין אם יש לך עינים לראות כי מאחר שבדברים
גדולים ונאות אברים אצל בני אדם מהראוי להתנהג
לכל כל אדם באברים אלו וכל
שכן

אגרת הקדש

יד

שכן ננות מעש' שראוי להתנהג יותר בכבוד ראש ועל
 בן כל זמן שאתה מתחבר עם האשה אל תהי נוהג
 קלות ראש ודברי שוא ואל תקל ראשך כנגד האשה
 ואל תרבה שיחה בטלה עמה וכבר ידעת מה שאמרו
 חכמינו זכרונם לברכה במסכת פסחים מניד לאדם
 מה שיחו אפילו שיחה קלה שבין אדם לאשתו בשעת
 תשמיש עתיד ליתן עליה ארז הדין ולפיכך יש לו
 להכניסה תחלה בדברים שמיישבין את הלב ומיישבין
 את דעתה ומשמחים אותה כדי לקשור דעתך בדעתה
 וכונתך בכונתה ולומר דברים קצתם מבריוחין אותה
 בחשק וחבור ואהבה ורצון וענבים וקצתם מושכים
 אותה ליראת שמים ולחסידות ודרך צניעות ומספר
 עמה בדרך נשים חסידות וטובות והכשרו היאך יצאו
 מהן בניס הנונים וכשרים וטהורי ראוים לכתר עליון
 בעלי תורה ויראה והוראה ומעשה קמחית שזכתה
 לשבעה בניס שכלם שמשו בכהונ' גדולה וראו חכמינו
 זכרונם לברכה ושאלו לה במה זכתה לזה אמר' להם
 מעולם לא ראו קורות ביתי קלעי שערי וכל זה הפליג'
 לישאר בצניעותה וחסידותה ויושר מעשיה ויכניס
 אותה בדברים אלו מהם אהבים ומהם ענבים ומהם
 יראת שמים וצניעות וטוהר מתשנה ויספר עמה
 באמצע הלילה או סמוך לשליש אחרון כמו שאמרו
 חכמינו זכרונם לברכ' במסכת ברכות משמר' שלושית
 אשה מספרת עם בעלה ותינוק יונק משדי א'
 יבעלנה בעל כרחה ולא יאנוס אותה

אגרת הקדש

החבור אין השכינ' שורה בו מפני שכונתך הפך כונתה
ואין דעתה מסכמת לדעתך ואל תריב עמה ואל תכה
אותה על עסקי תשמיש והנה אמרו חכמינו זכרונם
לברכה במסכת יומא מה ארי דורס ואוכל ואין לו
בושת פנים אף עם הארץ מכה ובוועל ואין לו בושת
פנים אבל הוי מושך לבה בדברי חן ופתוי ושאר דברי'
הגונים ומחשבה הגונה כמו שבארתי ואל תהי בוועל
אותה והיא ישנה מפני שאין כונת שניהם אחת ואין
מחשבת' מסכמת עם מחשבתך אבל הוי מעורר אותה
בדברים כמו שאמרנו סוף דבר אחר שתהא אתה
בודק בעצמך ותרא' שאתה ראוי לשמש עשה שתהא
דעת אשתך מסכמת עם דעתך וכשאתה מתחבר עמה
אל תמהר לעורר התאוה עד שתתישב דעת האשה
ותכנס עמה דרך אהבה ותתחיל היא להזריע תחלה
כדי שיהא זרע שלה כחומר וזרע שלך כצורה כעניין
שנאמר בפסוק אשה כי תזריע וילדה זכר / וכבר ידעת
בענין מה שאמרו על אותו חסיד שהיה מגלה טפח
ומכסה טפחים ודומה כמי שכפאו שד כלומר שלא
היה מכוון בהנאת התשמיש לבד אמנם היה התשמיש
בעיניו כמי שמתעסק בדבר שאינו ממלאכתו אלא
שהוא חוב מוטל עליו לנמרו משו' מצות עונה האמור'
בתורה והתבונן ותרא' היאך היה החסיד מתכוון כונה
עליונה והיה מעשהו לשש ולמצוה גמור' ואם כן מכל
הי' שהודענוך בפרקים הקודמים ובזה הפרק יש
ד' שלא זכרנו מן הדברי' שזכרנו
והוי

והוי כולל הדברים כלם ואתה מדעתך תבין דרך כונת
 ההנהגה שאדם ראוי להתנהג בה בשעת תשמיש יותר
 על כל צניעות שאתה תהיה צנוע בשאר הנהגתך
 במאכל ובמשתה ובדרך ארץ שכפי הצניעות והנהגה
 שאתה מתנהג בשעת החבור כן תחל הצורה על טפת
 הזרע וזהו סוד תולדו יצחק בן אברהם אברהם הוליד
 את יצחק כלומ' אחר שאמ' לו השם יתברך אבל שרה
 אשתך יולדת לך בן נתכוון אברהם בשעת החבור
 דעת יתרה על כל מדותיו הטובות בהיותו מדבק
 מחשבתו בעליוני ועוד שהיה מכוון להוליד בן שיהיה
 צדיק נמור כמוהו וזהו אמרו יצחק בן אברהם ואמרו
 זכרונם לברכה צדיק בן צדיק שהגיע צדקתו עד שהעיד
 השם יתברך עליו שאין בו מום לא מבפני ולא מבחוץ
 שנאמ' והעלהו שם לעולה וכבר ידעת שלא היה ראוי
 שיהיה מום בדבר הקרב על גבי המזבח והבן זה היטב
 וכבר ידעת כי העולה היתה קדש קדשים והיא באה
 על הרהורי הלב ועל חטאת המורגשות לפיכך צריכה
 הפשט ונתוח וכליל וכן נקרא יצחק עולה תמימה וכל
 זה גרם אברהם עליו השלום בשעת החבור שנתכוון
 לשם שמים ממש וכן הדבר נוהג בכל החסידים אנשי
 לבב כי בהתכונם למצוה והקריבם מחשבתם בעליוני
 בשעת החבור שיולידו בנים ראויים לקדושה ולטהרה
 ולזהירות ולפיכך הוצרכ' פרשת מגילת רות באחרונה
 לומר ואלה תולדות פרץ להודיע כי כאשר היה פרץ
 צדיק נמור נתכוון גם הוא להוליד בן צדיק כמוהו וזהו
 וחצרון

אגרת הקדש

וחצרון הוליד את הם וכן עוד וישי הוליד את דוד
כלם צדיקים בני צדיקים להודיע כי לא לחנם בחר
השם יתעלה בדוד עבדו למלך על ישראל כי שלשת
עשרה דורות הם צדיקים גמורים זה למעלה מזה
בדמיון עשרה סדרי עולם בסוד שעור קומה בסוד
יוד שהכל כלול בה לפיכך נקרא דוד הפוך וקרי י' עשר
מעלות כלולות כי מפרץ עד דוד עשר מעלות צדיק
בן צדיק ואם תתבונן מה שכללנו בפרקים אלו
וכשתהיה נוהג כמה שעוררנוך והודענוך הנה אני ערב
לך להוליד בן צדיק מקדש שם שמים : והשם ית'

יאיר עינינו ועיניך במאור תורתו ויורנו

להדבק בו להוליד בן מנצח

לעבודתו ויראתו וכן

יהי רצון ונאמר

אמן :

נדפס שנת ש"ט לפק פה בסיליאה בס"ד :

Handwritten text in Chinese characters, likely a title or chapter heading, visible along the top edge of the page.

Main body of the page containing faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side.

Handwritten text in Chinese characters, likely a title or chapter heading, visible along the top edge of the page.

Main body of the page, which is mostly blank or contains extremely faint, illegible text.

v 10/11

Ms. No. 34.

Præcepta Mosaiica

hebraice, ed. Münster,
(ca 1540.)

O. V. 57.

li **Domina**

et **scilicet**

scilicet **tu**

scilicet **tu**

scilicet **tu**

scilicet **tu**

scilicet **tu**

scilicet **tu**

scilicet **tu**

scilicet **tu**

scilicet **tu**

scilicet **tu**

scilicet **tu**

scilicet **tu**

scilicet **tu**

scilicet **tu**

scilicet **tu**

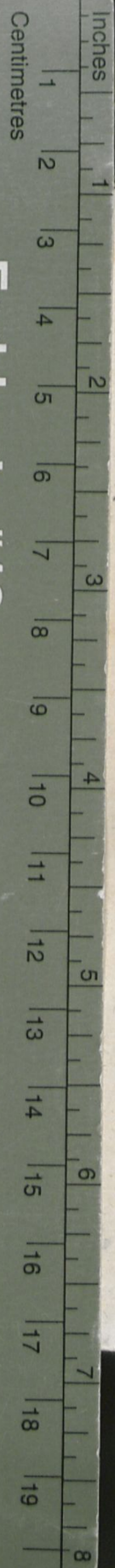
scilicet **tu**

scilicet **tu**

scilicet **tu**

scilicet **tu**

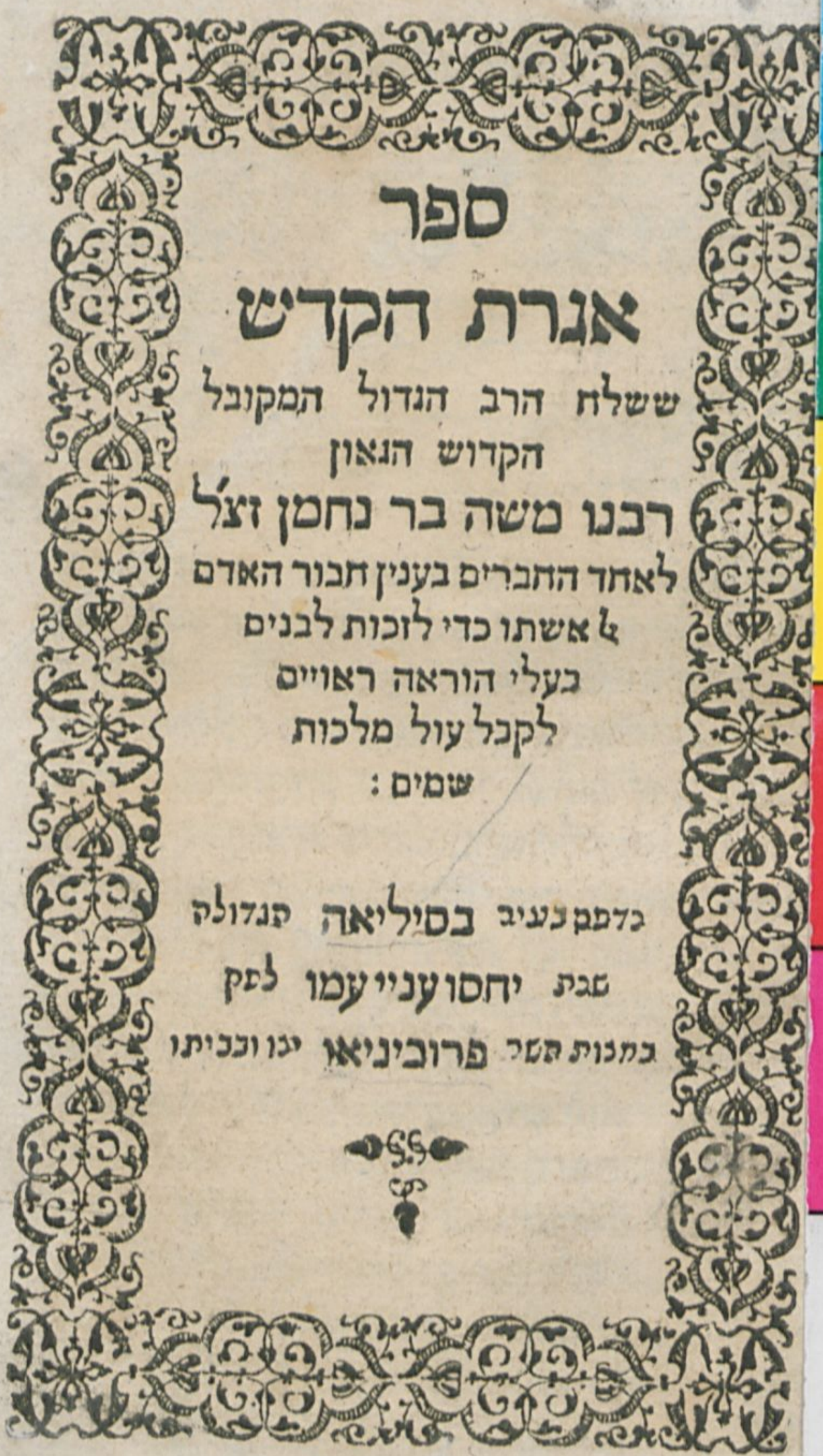
scilicet **tu**

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

ספר

אגרת הקדיש

ששלח הרב הגדול המקובל
הקדוש הנאון
רבנו משה בר נחמן זצ"ל
לאחד החברים בענין חבור האדם
אשתו כדי לזכות לבנים
בעלי הוראה ראויים
לקבל עול מלכות
שמים :

כדמק נעיב בסילואה הגדולה
שגת יחסו עניי עמו לשק
במנות השק פרוכיניא יכו וככיתו

